

בס"ד עש"ק פרשת פנחס		
י"ד תמוז התשע"א שנה ה' – גליון 251		
גא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"שק - טעון קל		
מוצ"ש	הדלקת נרות	
20:26	19:15	קרית ארבע
20:26	19:10	ירושלים
20:26	19:24	באר שבע
20:29	19:27	תל אביב
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מאורות הפרשה - בא לכלל כעס בא לכלל טעות

"ויקצוף משיה על פקודי הזויל..." [במדבר ל"א]

מצבים רבים בחיי האדם מקפיצים אותו משלוותו. התנהגות של אדם כלפי חברו, ילד כלפי הוריו, תלמיד כלפי רבו איש כלפי אשתו ולהיפך. לעיתים ישנה כוונה לנקמות שב"דווקא" ו"להכעיס", אך מטרה אחת יש לה והיא לפגוע ולהכאיב. וכבר מצינו בדברי רש"י הקדוש [שם ל"א כ"א] "לפי שבא משה לכלל כעס בא לכלל טעות", ויש להבין מדוע כעס משה על ראשי המטות והוא לא ציוה להם להרוג כל נקבה"? [ועיין בשל"ה עה"פ] אלא, שמכאן נמצינו למדים שהאדם מחויב להתבונן על מעשיו ולבקורם ולבחון כל פרט ופרט ממעשיו, שאע"פ שאולי מצא דבר וענין שהתורה לא ציוותה עליו במפורש, אך הוא ברור בשכל הישר והטוב, כנאמר "ועשית הישר והטוב" [דברים ו' י"ח] שמכאן אזהרה והארת התורה למען נשכיל עינינו ושכלנו ולמען נסור מדרך הרע הכעס המביאה לכלל טעות בכל המציאות כולה.

והנה מצינו בדברי הרמח"ל זיע"א שהחסידי אינו נצמד למצוות המפורשות בתורה בלבד, אלא: "יקרה לו כמו שיקרה לבן האוהב את אביו, שאילו יגלה אביו את דעתו גילוי מעט שהוא חפץ בדבר מן הדברים, כבר ירבה הבן בדבר ההוא ובמעשה ההוא כל מה שיוכל, ואעפ"י שלא אמרו אביו אלא פעם אחת ובחצי דיבור, הנה די לאותו הבן להבין היכן דעתו של האב נוטה לעשות לו גם את אשר לא אמר לו בפירוש" (מס"י פי"ח). הנה, מכאן יבואר שהכועס ממיט על עצמו אסון רגעי והן לטווח הארוך, בהיותו נוטה אחר תאוותיו הנמוכות והרחוקות אפילו מדעתו בעת שלווה ונחת, אשר על כן, טעותו כפולה ומכופלת, שמשלה את עצמו שכעסו על אחרים ישפיע לרצונו ולא היא, אלא הם מתכחדים ממנו ומתרחקים הרחק היטב למען לא יפלו ברשת הנפרשת לרגליהם.

אם כן, חובה על האדם לפנות אל דרך הסבלנות, האיפוק, אהבת הרע, ודבקות בהנהגתו יתברך כמובא "אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב: "יהי רצון מלפני שייכבשו רחמי את כעסי ויגולו רחמי על מידותי ואכנס להם לפני משורת הדין" (ברכות ז'), היינו שהקב"ה עצמו מתפלל כביכול שלא יבוא לכלל כעס, ומה נאמר אנו בשר ודם ברואי? הנוכל להתעלם מדרך ה' ולומר לא לנו היא? וזו דרכו של עמלק שרצה להפך את מצוותיו יתברך למין "רשות היא בידך", כמובא בדרך רמז בדברי הרב חרל"פ זצ"ל בשם הרב קוק זצ"ל שבעמלק נאמר "מחר אנכי ניצב על ראש הגבעה", והוא ר"ת, "מצוה חובה רשות", היינו, שמגמת עמלק הייתה להפוך דברי החובה ומצווה לרשות.

אשר על כן, נעשה קל וחומר בעצמנו, ומה משה רבינו ע"ה בא לכלל כעס ובא לידי טעות, על אחת כמה וכמה אנו, צריכים להיות נזהרים הרבה, ולהעמיד שומרים רבים על שפתינו למען לא נכעס ויהי מה, למען לא נטעה בדרכי חיינו ובמעשי ידינו בכל עת ורגע, ונרבה אהבה ורעות, נתינה והתמסרות לזולת, בעין טובה וברוח שפלה, מתוך שמחה ודבקות בהי"ת. ויהי"ר שיחולו עלינו בשל כך כל הברכות הכתובות בתורה אכי"ר.

יוצא לאור ע"י בית המדרש אור שלום קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100 העורך: בן ישי עוזיהו

תרומות - ח"ן בנק הדואר - 20033243

דוא"ל - info@ohrshalom.net

כתובת אתר אינטרנט <http://www.ohrshalom.net>

מאורות רבותינו זיע"א

בְּנֵי נֶדֶד לְמִשְׁפּוֹחֹתָם לְעָפוֹן מִשְׁפּוֹחַת הַצְּפוֹנִי לְזוֹגֵי מִשְׁפּוֹחַת הַזְּנוּגִי לְשׁוֹנֵי מִשְׁפּוֹחַת הַשְּׁוֹנִי (כו טו). הנה נמסר במסורה ב"פ 'הצפוני' דין, ואידך 'ואת הצפוני ארחיק מעליכם' (יואל ב כ). ואפשר לומר, דהנביא אמר 'ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה' (ישעיה א כז), שע"י מצות צדקה יהיה הגאולה שאנו מקוים כבר אלפיים שנה, השם יתברך ירחם עלינו ויוציאנו מאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה בב"א. וזה איתא במסכת שבת (קד ע"א) וז"ל: גימ"ל דל"ת גמול דלים, מאי טעמא פשוטה כרעיה דגימ"ל לגבי דל"ת, שכן דרכו של גומל חסדים לרוץ אחר דלים. וזה אמרו 'בני גד' אם בני ישראל מקיימים הר"ת של 'גד' שהוא ג'מול ד'לים, ע"י 'לצפון משפחת הצפוני' בממונם כמ"ש (איוב לז כב) מצפון זהב יאתה. אז 'ואת הצפוני' היצר הרע (סוכה נב). 'ארחיק מעליכם', היינו כמו שאיתא בחכמז"ל (שם) שלעתיד לבא מביאו הקדוש ברוך הוא ליצר הרע ושוחטו. שע"י מצות הצדקה יבוא מלך המשיח לגאלנו (ב"ב י.). ואז יהיה 'לחגי משפחת החג"י' בנימטריא השם הקדוש הוי"ה ב"ה וב"ש, היינו דאז יהיה שם הוי"ה בשלימות, כי בעוונותינו הרבים בגלות השם הוי"ה חסר כידוע, אבל לעתיד יהיה בשלימות בב"א.

(מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא)

מאורות נוצר "בן ביתי"

וּבְנֵי פְלֹאֵ אֱלִיאָב (כו זז)

רצה לומר הצדיקים שממשיכים בתפלתם למטה בנים זרע של קיימא, לאלו שצריכים להפקד בבנים, המשכה זו לא היה יכול להיות אלא מ'אליאב' ממזל אי"ן, שהוא סוד אי"ן מזל לישראל כנודע. והוא בחינת קוצו של יו"ד. וזהו 'אליאב' נוטריקון אל י' אב, היינו קוצו של יו"ד, הוא אל י', וי' הוא אבא עלאה. וכן שמעתי מאממו"ר רבי יצחק יהודה יחיאל זלה"ה שאמר בפיו הקדוש משם רבותיו, שצדיק הדור שהוא ראש ישראל, אם נתקבל תפלתו במרום, שנפקדו בני ישראל בתפלתו בבנים זרע של קיימא, הוא דייקא ראש ישראל, וראוי לסמוך עליו, ועל כל עבודת הבורא ב"ה שלו (עיין בספר שפע ברכה והצלחה אות כ, ששמע מרבינו מהרא"צ מקאמרנא זי"ע שאמר, שהכח להשפיע בנים מסר לי השי"ת ע"ש). לזה אמר 'ובני פלוא' בנים שבאים על ידי צדיק הדור, שהוא עושה על ידי תפלתו פלאי פלאות שהקב"ה שומע לתפלתו, זאת אינו יכול להיות, אלא כשהצדיק הוא אין ממש בלי שום ישות לפני הקב"ה, והוא תמיד דבוק בו יתברך, וזהו 'אליאב' לשון דבקות והבן.

(בן ביתי' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא)

מאורות סיפורי חסידים

שָׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (כו ב) אחרי נישואיו של אממו"ר רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע שהיה בן שש עשרה ישב אצל חמיו הרה"ק רבי אברהם מרדכי זי"ע בעיר פינטשוב בהסתר שלושה שנים, כמעט שלא ראה אויר העולם, ועסק בתורה הקדושה בנגלה ובנסתר, בסיגופים גדולים. ולמד שם עם חבר אחד, והחבר הזה סיפר לי כמה רוח הקודש שבעצמו ראה ושמע ממנו, ואותות ומופתים שעשה בעיר פינטשוב. והכל היה בהסתר גדול. ולקח מהחבר הזה תקיעת כף שלא יגלה לשום אדם בעולם מה שראה ושמע ממנו. ובעת שסיפר לי החבר הזה מקצת דמקצת מה שראה ושמע ממנו, בכה לפני מאוד ואמר מה עשיתי, שלא גליתי אז בעירנו מדרכי אביכם, שהוא איש קדוש כזה, כי בוודאי לא עזבנו אותו לקבוע דירתו בכאן. וכמה רוח הקודש ואותות ומופתים שסיפר לי החבר הזה, כמעט שלא שמעתי כזאת, אלא דוקא אצל רבינו אלימלך זלה"ה ואצל רבינו אלקי בעש"ט זלה"ה. ומעשה אחד ששמעתי ממנו אכתוב, פעם אחת בתוך לימודו בגמרא עם החבר הזה, אמר לו אממו"ר זלה"ה להחבר הזה: זה התנא צורה שלו הוא כך, וצורה של התנא זה הוא כך. וכך אמר לו על כל תנא ותנא שהיה לומד בעת לימודו בגמרא עמו. וכן על כל אמוראים אמר לו איזה צורה שיש להם. וכששמע החבר הלז זה הענין, רצה לנסות אותו אם הוא אמת. אמר לו: אני איני מוכרח להאמין לך שאתה רואה ויודע הצורה של התנאים ואמוראים ממה שלמדת. השיב לו אממו"ר זלה"ה: אם תרצה לידע אם האמת אתי, קח נייר וכתוב שם אנשים ונשים וטף מעיר פינטשוב הזה, כי אתה יודע שאני איני מכיר לשום בריה מעיר הזאת, וגם אם תרצה תוכל לכתוב אנשים וטף אף מעיר אחרת אם אתה מכיר משם איזה אנשים. מיד אמר החבר הזה יפה דברת, וכך עשה וכתב שמות אנשים ונשים וטף ושם אמם מעיר פינטשוב, אחר דרישה וחקירה היטב שלושה ימים רצופים. אחר כך בא החבר לפני כבוד אממו"ר זלה"ה עם הכתב הזה של שמות אנשים דעיר הזה וגם שמות אנשים דעלמא, כל אלו שהיה מכיר אותם. והיו לערך שלושה מאות אנשים על הנייר. ואממו"ר זלה"ה אמר לו על כל שם ושם מי הוא, אם איש גדול בתורה או עם הארץ, או ירא שמים לבד בלי תורה, או רשע גמור בעל עבירה, או בעל מלאכה, או הוא קטן היונק משדי אמו, או עשיר או עני. על כל שם ושם השיב לו כנכון וכן היה. והחבר הזה רצה לנסותו עוד יותר וכתב שמות אשר בדה מעצמו והשיב לו אלו שמות אינם נמצאים בעיירות האלו, ותיכף הודה לו על האמת. וכשסיפר לי החבר הזה המעשה הנ"ל בכה גם כן בבכייה גדולה ואמר לי: איני רשאי לספר לכם עוד מה שראיתי בעיני עד שימחול לי אביכם, רבינו, התקיעת כף שנתתי לו, שלא אגלה מדברים ומענינים שלו לשום אדם.

(הקדמה לזהר חי מרבינו רבי אליעזר צבי מקאמרנא)

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל